

[Finansministeren.]

at regeringen burde være kommet til finansudvalget med sit forhåndsforslag, med sit udarbejdede forslag og have spurgt finansudvalget, om det kunne tænke sig at acceptere dette forslag, før det blev fremsat for rigsdagen. Jeg er overbevist om, at det ærede medlem i så tilfælde ville have sagt til mig, at det ærede medlem havde været den stærkeste forkæmper for, at der ikke må disponeres over disse penge i finansudvalget, at enhver disposition over disse penge skal ske for åbent tæppe i rigsdagen, og at det ærede medlem derfor naturligvis ikke ville tage forhåndsstandpunkt i finansudvalget til et sådant forslag; det måtte forelægges for rigsdagen.

Derfor har vi valgt at forelægge lovforslaget for rigsdagen. Jeg beklager, hvis det ærede medlem derudaf vil læse et forsøg på at ville løbe fra et givet tilsagn. Jeg vil meget nødtigt have det opfattet på en sådan måde, og jeg vil tro, at det ærede medlem hr. Aksel Møller har ret, når han i sin indledende bemærkning sagde om fremgangsmåden, at den efter hans opfattelse var formelt uangribelig.

Man kunne diskutere, om vi i et anliggende som dette, der fordrer forhandling med et fremmed lands regeringsmyndighed, skulle føre underhåndsförhandling, før vi forelagde forslaget for rigsdagen. Det kan man diskutere, men vi har foretrukket at fremsætte lovforslaget, og jeg ønsker på dette tidspunkt klart og utvetydigt at sige, at vel er der — således som aftalen mellem Danmark og USA forudsætter — sket en information af ECA-myndigheder om de tanker, regeringen har, og som er udtrykt i det foreliggende lovforslag, men der er selvfølgelig ikke på noget punkt eller i nogen måde truffet aftaler eller fremsat udtalelser eller afgivet erklæringer, der binder regeringen eller denne rigsdag til det forslag, som her foreligger.

Jeg vil gerne have det sagt så klart, at den mistænkeliggørelse, der har været rundt omkring, gående ud på, at vi ville binde rigsdagen på forhånd, kunne standses. Denne rigsdag står frit, 100 pct. frit, overfor det forslag, som regeringen her har fremsat. Jeg ønsker at sige dette så klart, fordi det forekommer mig, at der ellers vil kunne fremkaldes en diskussion, som ikke kan være til glæde for andre end en ganske bestemt part i dette land.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller var i sin vurdering af lovforslaget i en sidebemærkning inde på Calum-virksomhederne i Næstved. Nu er der ikke tænkt specielt på Næst-

ved med genopbygningsfonden, som her er foreslået, hvad det ærede medlem jo udmærket ved på forhånd. Der er ikke tænkt på virksomheder, som sådan hastigt kan baskes op og derefter hurtigt kan falde sammen med påfølgende afgang af borgmestre det ene eller det andet sted som resultat. Der er tænkt på, således som det fremgår bl. a. af de to forslag, der følger med hovedforslaget, at der kan være områder, hvor investeringer er risikofyldte, men hvor det må være afgørende for os, at vi stimulerer investeringerne i Marshallperioden, hvor vore muligheder for genopbygning af de pågældende områder er størst. Det er det, der er tale om, så Calum-virksomhederne skænker jeg det ærede medlem til anvendelse ude omkring i landet, hvor de måske gør større lykke end her inde i tinget. (*Bertel Dahlgaard*: De gør vist ikke lykke nogen steder!). Jeg tror, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard som sædvanlig har ret, de gør næppe lykke nogen steder.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller spurgte mig, hvad baggrunden egentlig er for handelsministerens rejse til USA. Dertil vil jeg svare, at baggrunden for handelsministerens rejse er hans ønske om — og det er iøvrigt også regeringens ønske — at få lejlighed til at tale med en række af de mennesker, som for dansk økonomi, for dansk produktion og for dansk eksport derovre spiller en rolle. Handelsministerens rejse er af orienterende karakter.

Det ærede medlem spurgte mig, om det var rigtigt, at der var forelagt en plan for en dansk eksportoffensiv for den amerikanske regering. Jeg ved ikke, om der har været afholdt et møde, hvor en dansk eksportoffensivplan er forelagt for den amerikanske regering. Jeg ved, at der er visse tanker herhjemme hos os selv, hvad det ærede medlem utvivlsomt er vidende om, gående ud på, at vi må tilstræbe den størst mulige eksport til dollarområdet, at vi, navnlig hvad angår smør og ost, visse landbrugsprodukter og måske også andre ting, må være, jeg havde nær sagt livsinteresseret i at få øget vor eksport til dollarområdet for bl. a. at kunne sikre de råstoffer, som landbruget fremefter i så høj grad har anvendelse for i sin produktion. Jeg vil derfor gå ud fra, at handelsministeren i sine samtaler med forskellige embedsmænd har drøftet disse for Danmark så livsvigtige anliggender. Om det har karakter af nogen plan for en eksportoffensiv i den forstand, det tør jeg ikke udtale mig om, det må forsåvidt også efter min opfattelse være underordnet, idet handelsministeren naturligvis ikke for den amerikanske